

عنوان مقاله:

استقلال قضات در نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران در پرتو آموزه های دین مبین اسلام

محل انتشار:

فصلنامه تمدن حقوقی، دوره 5، شماره 12 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد ستایش پور - استادیار گروه حقوق بین الملل، دانشکده حقوق، دانشگاه قم، قم، ایران

فاطمه زهرا آسیان - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه قم، قم، ایران (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

اصل استقلال قضایی عمدتاً بدین گونه تعریف می شود که قوه قضاییه و قضات به صورت آزاد و مستقل از اعمال نفوذ و تاثیرپذیری های بیرونی اعلام رای کرده و بر اساس قانون و واقعیت به صدور حکم بپردازند؛ رعایت اصل استقلال قضات در اسناد بین المللی و قانون اساسی ایران در تشکیلات قضایی تصریح شده دستگاه قضایی مرجع تظلم خواهی شهروندان در مقابل تعدیاتی است که حقوق آن ها را با تهدید مواجه می سازد. استقلال دستگاه قضا شرط اصلی صحت انجام وظایف قضات و منحرف نشدن از روند دادرسی منصفانه است. شرط اساسی حصول به استقلال قضایی، استقلال مجموعه دادگستری از دیگر نهادهای حکومتی، با رعایت اصل تفکیک قوا است. اکنون، به تبیین مفهوم استقلال، استقلال فردی قضات و استقلال ساختاری قوه قضائیه، به بررسی وضعیت استقلال در اسناد بین المللی و نظام حقوقی ایران خواهیم پرداخت. در این مقاله با توجه به ماهیت موضوع، با روش تحلیلی-توصیفی، تلاش گردیده تا وضعیت این اصل در نظام حقوقی ایران با نگاهی به اسناد بین المللی و دین اسلام مورد بررسی قرار گیرد و به سوالات موجود در این رابطه از جمله چیستی مفهوم استقلال قضایی، مبانی و گستره این اصل پاسخ داده شود.

کلمات کلیدی:

استقلال قضایی، دادرسی عادلانه، قانون اساسی، غنای اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1550754>

